

[Vagu Bro.]

§ 723 a understrege, at her er jeg, og jeg tror mange i min gruppe, tilhænger af regeringens forslag, der går ud på, at når en mand bliver fritaget for tiltale, kan man som betingelser sætte, at han betaler en vis bøde, og at han betaler erstatning. Jeg har mangeårig erfaring for, at det er en god bestemmelse. I mange tilfælde kan såmænd den skadelidte godt forstå, at den pågældende slipper for tiltale, men kan vanskeligt forstå, at han, når han har en vis indkomst, ikke skal betale en bøde til det offentlige og i hvert fald en form for erstatning til den skadelidte. Jeg er tilbøjelig til at tro, at denne lovgivning i høj grad vil underbygge selve straffritagelsen og også anvendelsen af den betingede dom, som mange i min gruppe er tilhængere af. Jeg kan også give min tilslutning til den udvidede adgang, ja, man kan sige pligt til forsvarerbeskikkelse i politisager.

Jeg skal dernæst gøre en bemærkning om lovforslagets punkt 32 og 33 om arbejdspligt for varetægtsarrestanter. Det kan ikke nægtes — det har jeg erfaret, når jeg gennem disse mange år er gået gennem arresthusene — at mange varetægtsarrestanter siger: ja, det er jo kedeligt, her sidder vi og stirrer ud i det tomme rum. Det foreslås nu, at der gives dem adgang til — og det er det bedste — at sidde og arbejde med deres egne sager. Det synes jeg er rimeligt. Der er mange forretningsfolk, som har arbejde, de kan sidde med derinde; hvor det ikke er tilfældet, vil arrestanterne kunne få anvist et arbejde, og de unge vil, selv om dette ikke er udformet for de mindre arresthuses vedkommende, kunne deltage i undervisning. Jeg kan forsikre de ærede medlemmer, der synes ikke rigtig at forstå dette, at de skulle egentlig prøve at have med sådanne forhold at gøre. Jeg vil i hvert fald udtale min anerkendelse af disse bestemmelser og har vanskeligt ved at forstå, at man ikke — jeg tænker her på den ærede ordfører for socialdemokratiet, efter hvis partiprogram arbejdet er kilden til al rigdom — i et sådant interval skulle kunne yde de pågældende denne fordel.

Endelig skal jeg udtale min tilslutning til de nye regler om anholdelse og fængsling af dem, der overtræder vilkårene for de betingede domme. Det er jo ikke noget,

der bruges så ofte, men der er tilfælde, hvor det kan få betydning, og jeg synes, det er ret og rimeligt, at vi får en virkelig ordening på dette punkt.

Jeg tror altså, at lovforslaget om ændringer af retsplejeloven er et udmærket sagligt grundlag for en udvalgsbehandling.

Hvad angår ændringerne i straffeloven, vil jeg gerne sige, at det glæder mig, at der i § 225 foreslås indsat et stk. 4, og jeg må have lov til at sige hvorfor. For 30 år siden, da vi drøftede disse problemer, må jeg erkende, at jeg ikke kunne forstå, at det var ret og rimeligt, at det kun var betalingsmodtagerne, der blev straffet i dette forhold, fortrinsvis unge folk i alderen 18-21 år. Jeg ved godt, at man fra meget lærd side har indført betragtninger om pengeafpresning, men det er ganske givet, at der her er mange tilfælde, hvor folkets retsbevidsthed er blevet krænket. Det kan f. eks. ske, at en ung mand står sulten og forkommen på gaden og så mødes af en person, mæt og veltilfreds, som kun vil have denne tilfredsstillelse endnu. Efter gældende lov kan kun den unge mand, der har fået betaling, f. eks. 20 kr., straffes. Jeg anser altså dette for en overordentlig udmærket bestemmelse og håber, at vi her i folketinget vil kunne enes om den.

Det er selvfølgelig givet, at alle vi, der udøver polititjeneste, er glade ved ændringen til straffelovens § 293, stk. 1, om tyveri af biler. En bil er blevet en brugsgenstand, og jeg kan forsikre, at de, der pludselig kommer ud og ikke har deres bil stående der længere, vil føle tyveriet af den som et ganske overordentlig alvorligt indgreb. Jeg nærer altså ikke de betænkeligheder på dette punkt, som den ærede ordfører for socialdemokratiet havde. Jeg ser ikke rettere, end at det dog egentlig er folkets retsbevidsthed, vi skal søge at lægge fast i straffeloven. Det skal jo ikke være kunstige bestemmelser, vi indfører, men det skal være det, som folket kan indse er ret og rimeligt. Derfor anser jeg dette for en ganske overordentlig retfærdig og rimelig landvinding.

Thestrup: De tre lovforslag, der er til behandling, vedrører først og fremmest bekæmpelsen af ungdomskriminaliteten. Det